

- φάσκον, ὅτι, «Οὐκ ἤλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἀλλὰ πληρῶσαι.» Τί οὖν χρὴ ἡμᾶς πρὸς αὐτοὺς περὶ τούτου ἀποκρίνεσθαι; 792.
- PM'. Ἐάν τις ἐν ἐρήμῳ ἢ αἰχμαλωσίᾳ ὑπάρχων ἀπὸ στενωπῶς καὶ λιμοῦ γεύηται κρεῶν καμήλου, ἢ ὄνου ἀγρίου, ἢ ἄλλου τῶν τοιούτων, κρεῖμα αὐτῷ λογίζεται, ἢ οὐ; 792.
- PMA'. Ἐάν τις ὀρίξῃ παρ' ἑαυτοῦ, ὑπερ νομίζῃ καλὸν ὄν, ἢ ἀποσχέσθαι οἴνου, ἢ κρεατος, ἢ γυναικὸς ἰδίας πρὸς χρόνον, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, εἴτα μὴ ἰσχύσῃ πληρῶσαι τὴν ἰδίαν συνταγὴν, ἀλλ' ὀλιγορήσῃ, τί ὀρεῖται ποιῆσαι; 793.
- PMB'. Πῶς φησιν ὁ Ἀπόστολος ποτὲ μὲν, «Μὴ γίνεσθε ἄφρονες» ποτὲ δὲ, «Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι καθ' ἑαυτούς;» 793.
- PMΓ'. Τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος· «Ὡς περ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται». Διὰ τί ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκοντες, πατρικὴν εὐθύνουмен δίκην, ἐν δὲ τῷ Χριστῷ ζωοποιηθεὶς ὁ ἐμὸς πατήρ, τῆς ἰδίας πλημμελείας οὐ μετέδωκε μοι τῆς καθαρότητος; 796.
- PMΔ'. Τί δὴ ποτε οὔτε πλείονα, οὔτε ἐλάττωνα εἰσι τὰ Εὐαγγέλια; 797.
- PME'. Τί ἐγένετο ἡ περιτμηθεῖσα τοῦ Κυρίου ἀκροβυστία; 800.
- PMΓ'. Τίνες ἦσαν, ὧν τὸ αἷμα τῶν θυσιῶν ἔμιξεν ὁ Πιλάτος; 800.
- PMΖ'. Πῶς πᾶσα βλασφημία ἀρεθίζεται τοῖς ἀνθρώποις; ἢ δὲ τοῦ Πνεύματος οὐκ ἀρεθίζεται; 801.
- PMH'. Πῶς νοητέον ὃ εἶπεν ὁ Κύριος· «Ἐάν μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται»· ἤδη δὲ τὸ Πνεῦμα δίδωσι τοῖς ἀποστόλοις διὰ τοῦ ἐμφυσήματος; 801.
- PMΘ'. Τί ἐστὶν ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας; 804.
- PN'. Πῶς νοητέον· «Ὁ ἔχων ἱμάτιον, πωλήσάτω αὐτὸ, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν;» 805.
- PNA'. Πῶς ὁ φιλὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν; 805.
- PNB'. Πῶς νοητέον τὴν τοῦ Κυρίου τριήμερον ταφὴν καὶ ἀνάστασιν; 808.
- PNΓ'. Εἰ συμφωνοῦσιν οἱ τέσσαρες Εὐαγγελισταὶ περὶ τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως, ἢ οὐ; 809.
- PND'. Μαξίμου μοναχοῦ, τίνος τύπον καὶ εἰκόνα ἔχει ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία; 813.
- Τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου Λόγος περὶ τῆς ἁγίας συνάξεως, καὶ περὶ τοῦ μὴ κρίνειν καὶ μνησιχαεῖν. 1825.
- (Ἑρμηνεύει δὲ πάνυ καλῶς καὶ ὠφελίμως τὸν σκοπὸν τῶν ἱερῶν συνάξεων, τὰ τῆς θείας λειτουργίας κτλ.) 825.
- Τοῦ αὐτοῦ Ἀναστασίου θεωρεῖται ἀναγωγικαί εἰς τὴν ἐξαήμερον ἐν βίβλοις IB', ἐξ ὧν αἱ IA' λατινιστ. καὶ ἡ IB' ἐλληνιστί· 851—1077.
- Φέρει δὲ ἡ IB' ἐπιγραφὴν, Εἰς τὴν πνευματικὴν ἀναγωγὴν τῆς ἐξαμέρου κτίσεως Λόγος IB'. 1052—1077.
- (Ἐν τῷδε τῷ λόγῳ καὶ περὶ ἐκκλησίας. Καὶ τί ἐστὶν ἐκκλησία, καὶ ἐγκώμιον αὐτῆς).
- Ο Μ Ι Α Ι Α Ι
- A'. Τοῦ αὐτοῦ Ἀναστασίου, λόγος εἰς τὸν ἔκτον ψαλμὸν (κατανουκτικωτάτος περὶ μετανοίας). 1077—1116.
- B'. Ὁμιλία δευτέρα εἰς τὸν ἕκτον ψαλμὸν, (κατανουκτικωτάτη καὶ αὕτη περὶ μετανοίας). 1116—1144.
- Γ'. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κατ'εἰκόνα. 1144—1149.
- Δ'. Τοῦ αὐτοῦ λόγος. Ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ δηλοῖ ὁ ἐξηγητὴς τὴν αἰτίαν, δι' ἣν αὐτῷ οἱ δύο λόγοι εἰς τὸ κατ' εἰκόνα πεπόνηται. Φανεροὶ δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ πόθεν τὴν ἀρχὴν ἔσχεν ἡ περὶ ἐνεργειῶν καὶ θελημάτων κινήσις· εἶθ' οὕτως ἐξῆς, δείκνυσι, τίνες μὲν εὐσεβῶς, τίνες δὲ οὐκ ὀρθῶς ταῦτα ἐν Χριστῷ δογματίζουσιν. 1152—1180.
- Χρήσεις ἄχρηστοι μιαιφῶν δυσσεβῶν Ἀρειανῶν ἀθετοῦσαι τὴν ὑποούσιον θεότητα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ κτίσμα τὸν κτίστην τῶν ἀπάντων λέγουσαι. 1180—1192.
- Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τοὺς κοιμηθέντας πάνυ ὠφέλιμος, (καὶ μελέτης ἄξιος). 1192—1201.